

PATRIA NOVA

El Mensual *Valencianiste*

Març 2025

Número 05

OPINIÓ - POLÍTICA - CULTURA- VALENCIANISME - SOCIETAT

**L'enquesta escolar sobre la
llengua i mes coses**

La vivenda en l'Estat Espanyol (I) / J. Masia

3/3/2025

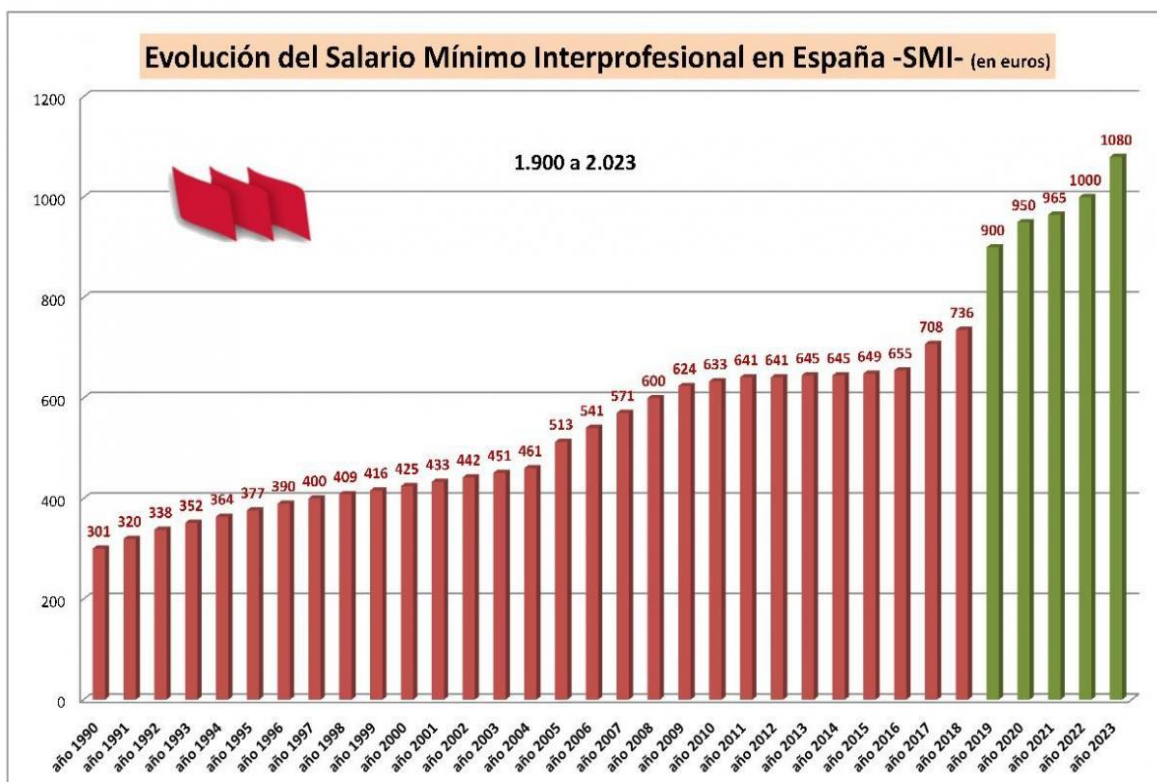
Si no m'afecta no es important. Si la meua ideologia es favorable o desfavorable a l'ocupacio podre minimisar o maximisar l'assunt, a conveniencia, i utilisar el tema com si fora una arma. Ademes, en la societat hi ha alguns temes nuclears que simplement ni estan ni se'ls espera i que son d'una extraordinaria importancia com es l'envelliment de la poblacio i la falta de politiques publiques per a fomentar els naiximents, aço es un forat negre.

El problema de la vivenda no a soles es la falta d'immobles, està lligat a pensions i nomines i cóm no a la politica fiscal: sens impostos no es poden fer vivendes publiques. Es mot senzillet, **si compra el discurs de reduir impost ino demane vivenda publica!** Autoenganyar-se no està be, pero el cinisme manco.

Les pujades del SMI, mes d'un 40% realisades pel govern actual i en total un 61%, les ha fetes en l'oposicio historica de la dreta extrema i l'extrema dreta que s'han opost als reals decrets del govern. **Un neoliberal cuida de les empreses i el capital, pero no cuida del sector mes precarizat:** els pensionistes o dels que reben el SMI, en l'excuseta de malpagador que serien causa de l'enessima fi del mon. Estes milliores son fonamentals per aumentar la capacitat adquisitiva, la dignitat i favorir el comerç i per tant a les empreses. Hi ha politics que obliden que son servidors publics que es deuen a la gent, pero l'egoisme i la poca memoria dels seus votants ho permeten tot: patixen

les seues accions, escolten les mentires, se les creuen i culpen als d'enfront. L'història del món al contrari.

Les pujades són fomentades per l'esquerra, en les reticències dels socioliberalers del PSOE que sempre han de ser motivats externament, per contra, les conegudes retallades de la dreta no es tenen en compte i s'assumixen acriticament pel seu electorat, el pal funciona millor de lo que pensàvem. És *La doctrina del shock* que plantejà Naomi Klein, per això, la dreta necessita a través de l'hipèrbole i la farsa generar la por, l'odi a la víctima propiciatòria que crea un clima irrespirable de confrontació. Així mateix trauen profit de l'embolic i tot això acaba en una societat que compra un relat que atenta contra el seu propi interès.

Per tant, és necessari remarcar que és l'ideologia neoliberal i classista popular la que ha votat en contra de revaloritzar les pensions al IPC o la reforma laboral i s'han oposat a les pujades del SMI, damunt tenen la pocavergonya d'afirmar lo contrari (<https://info-veritas.com/desinformacion-pp-voto-contra-incremento-pensiones/>). El PP també votà en contra de l'impost a les elèctriques o als bancs (2022), ¿per a quí governen? L'hemeroteca és mortal per a la majoria de polítics, però és que el PP és líder destacat.

Encara així mateix tenen en bona part de la velleja bons vassalls **masoquistes**, en molt poca memòria, que coixegen de la cama dreta i fàcilment manipulables perquè ¿quí no vol guanyar més?, ¿quí vol perdre poder adquisitiu?, ¿quí vota al que te fa més pobre?

Els polítics han de preocupar-se de les persones per a que vixquen dignament en una societat que li donarà suport, això és el contracte social.

Tot funciona millor quan mes interrelacionats estem i el quefer dels servidors públics es transformar les armes en solucions.

Per a **no deixar a ningú arrere**, tot assunt, en independència de que siga chiconino, mijanet o gran ha de ser arreglat.

Lliço per a l'esquerra solidaria: no minimisar. Per eixemple, les malalties poc freqüents com afecten a poca gent, no cal invertir en investigació, sanitat i farmacologia, que es muiguen. ¿A que no?

A la dreta egoïsta no li importa que es quede darrere el que no servixca. Lliço per a la dreta: no es pot estar tots els dies en la vinguda de l'Apocalipsis. Està clar que la por interrompix o dificulta el pensament, pero, com alguns ya ho sabem no cola. Si el discurs del PP es indiscernible del de VOX estan enviant-los, sense voler, una fotracada de vots.

L'ocupacio es un fenomen que està reduint-se i es infim comparat en un macroproblema estructural com es la carencia de vivenda, a on havien de parar la maxima atencio. El desequilibri implica manipulacio.

Imagens: jdiezarnal.com, stecyl.net.

La vivenda en l'Estat Espanyol (II) / J. Masia

5/3/2025

El context dels incompetents

Hi ha una insuficiència de vivenda publica que el Banc d'Espanya calcula en 1.500.000, hui en dia en representa un 2.5% del parc total, al voltant de mig millo, molt per baix de la mija europea que està en 16,8% (ElPeriodico, 16-11-24).

Els nacionalistes centralistes del PP i del PSOE han governat Espanya en ajuda dels nacionalismes periferics de CiU i del PNV, i mai han resolt el tema. Per lo tant, en major o menor mida son **tots estos corresponsables** del manteniment d'un problema que afectava i afecta a bona part de la societat espanyola. Curiosa forma esta de fer politica: la que no arregla els problemes socials i la ignora les noves propostes.

El 44% de la compra de cases en l'Estat Espanyol la realisen multipropietaris, en mes de 8 propietats, son fondos, asseguradores i inversors particulars, en concret els estrangers en compren el 80% front al 20% dels espanyols (LaSexta, 31-1-25). Controlen 1.046.188 de vivendes, el 9% de les llogades (els que tenen mes de 5 propietats son en Barcelona el 11,6%; en Madrit el 8% i en Valencia el 8%). Estos perfils son **especulatiu** i en arribar a una comunitat de veïns automaticament pugen el pagament en els nous contractes. **Son una elit extractiva.**

Okupacio

Hi ha més de 26 milions de vivendes en Espanya i es presenten 15.289 denúncies que són el 0.05% d'ocupacions del parc immobiliari (LaSexta, 30-1-25).

Una de les **tecniques de la mentira es la deformacio, en concret exagerar**, però quan anem a la xifra observem la realitat: "según los datos de la Fiscalía General del Estado de todas las okupaciones del último año, solo el 0,85% fueron allanamientos de morada, primeras residencias donde vive gente.

El resto fueron usurpaciones, viviendas vacías que se okuparon. Lo vemos con números: 9.739 procedimientos judiciales por okupación, de esos, 83 fueron allanamientos de morada." (La Sexta, 30-1-25).

¿Per qué alguns creuen als que menten? Pux perquè estan d'acort en lo que es ells pensen, la confluència de pilars de farsa i es basa en la confirmació de creences i expectatives, es el conegut **biaix de confirmacio** que rebusca les alternatives, les elimina.

La mentira es reforça en un bucle recursiu que no te eixida i es retroalimenta fins a l'infinit. L'error metacognitiu es transcendental perquè afecta a la capacitat intel·lectual, crítica i moral.

Hi ha mijos de comunicació, en especial la cadena Cuatro, que s'han llançat a la manipulació per **sobreexposició** mediàtica de l'ocupació: segons el Ministeri de l'Interior (2023) arribà 15.289 casos; en la nació valenciana en foren 1.640 i en València 858.

No es casualitat la **convergència temàtica** en els anunciants patrocinadors que nos venen alarmes de seguretat i ja sabem que les empreses depenen de la publicitat per sobreviure. Es la teoria de que els mijos estableixen els temes que s'han de parlar, la teoria de la *agenda setting* (M. McCombs i D. Shaw), però esta teoria necessita de l'agulla hipodèrmica (H. Lasswell) sobre l'efecte de la propaganda, fa un pas més allà: els mijos d'informació-desinformació no a soles determinen els temes sino que es lo que s'ha de pensar: el relat.

Imagens: expansion.com, larazon.es.

Tic tac, tic tac: Pradas, Gan i Mazón / Toni Fontelles

7/3/2025

Toquen a mort en les principals iglesies de la capital de l'estat. No es difícil saber per quí. Es pel president de la Generalitat Valenciana Carlos Mazón. No me referisc a les congregacions religioses rares o marginals (adventistes del septim cel, palmarians, budistes, evangelistes, del juí final, cienciologiques...), toquen en programes de *Cuatro* (Nacho Abad i Carlos Naranjo), en articles o editorials de *El Mundo*, *El Confidencial*, *La Razón*, o en digitals com *Moncloa*.

Com digue el president del PP, Alberto Núñez, Mazón estava i està atabalat ('noqueado'). Ell li recomanà declarar l'emergencia nacional en la riuada. Pero no mos enganyem, està fogint de la 'cremà' que no es atra que la falla encesa per la jugesa d'instruccio de Catarroja i que l'estira cap ad ella, cap al foc, aclarixc.

Es un topic recorrer a la variacio narrativa del president (cert, un fet comprovable) per a criticar-lo. No sigam ingenus. Mazón ya apuntà al poc de la tragedia que ell no formava part del CECOPI i, en conseqüencia, no tenia obligacio d'estar present ni era responsable de no haver ordenat el llançament de l'alerta a temps, que hauria salvat moltes vides, segur.

I ara, per exigencies del guio i de la jugesa, ha tret una image de l'entrada en el CECOPI a les 20.28 h del fatal dia 290. Es una estrategia per a evitar l'imputacio. Pero clar, aço deixa un atre forat.

Continuem ignorant qué feu des del dinar (suponent que siga de veres) a les 15 h fins que aplegà a la reunió a les 20.28 h (que si, que es després de les 19 h i es un 'fet factic'; crec que voldria dir 'fet objectiu').

Pero la falta de decisió en aquelles hores (millor, la negligència) no li ha impedit modificar-carregar-se la llei de protecció de l'horta (per a urbanitzar més i millor), ni tampoc contractar d'urgència en tots els amics i coneguts de les trames corruptes del PP d'anteriors èpoques (algunes en procés encara) i que reviscolen com les plantes del desert quan cauen quatre gotes, ni tampoc pagar per les obres prou mes, entre un 30% i un 300% que el govern central (eldiario.es 2-3-2025, edició electrònica).

Com ja apuntí en un altre article. La jutgesa d'instrucció està ratificant que la responsabilitat de l'emergència era de l'administració autonòmica, en concret, de la Conselleria de Justícia i Interior. Aspecte reconegut també pel vicepresident Francisco Gan (El País 5-1-2025). I aquí entra l'altre actor, actriu, l'exconsellera Salomé Pradas, que s'excusà en que no estaven preparats. Açò puc dir-ho jo i la meua veïna, però no els 29 components del CECOPI, alguns dels quals són 'experts' en estes situacions. Trobe que per este motiu estan allí. Serà difícil (ja vorem perquè esta novel·la té molts capítols), però és la que presumiblement es carregarà el 'mort' (la responsabilitat penal si n'hi ha).

I el tercer 'cadàver' és l'exgeneral Francisco Gan, el vicepresident per a la Recuperació. El col·locaren de tallafocs i paracolps, però sense 'competències executives' (depen de les altres conselleries), i ha hagut de contractar a Pricewaterhousecoopers SL per 2.2 milions d'euros (El Plural 5-1-2025) per a 'assessorament, assistència tècnica i consultoria' en la reconstrucció (se suposa que per això se l'ha nomenat a ell i al personal tècnic de la seua conselleria, i de les altres).

Ademes, el parlament valencià rebujà crear una comissió interdepartamental per al seguiment i coordinació de la postemergència de la dana com pretenia Gan (votaren en contra PSOE, Compromís i Vox –partit que l’ha criticat explícitament i l’ha qualificat de ‘enemic’–) (castellónplaza 20-2-2025, edició digital).

I tornant al principi, si les campanes toquen en Madrid es perquè la direcció del PP té clar que dia que passa dia que perden votants en la Comunitat Valenciana i que se’n van al seu ‘aliat natural’, Vox, que sense fer un brot, s’emporta les paperetes com qui arreplega caramels en un bateg (encara que ja en són pocs els que en

tiren).

Aclarisc que el PP no pot ‘destituir’ a Mazón (haurien de ser els diputats del parlament valencià). ¿Els problemes saben quins són? El primer és que Mazón si se’n va abans que acabe el mandat perdria els 15 anys de jornal derivats del carrec, i el segon, que pareix que no hi ha ningú que vullga posar la ‘cara’ per que li la facen roja i damunt no tinga possibilitat de ser el candidat del partit en els proxims comicis autonòmics. ¿President-a?, no, gracies.

La vivenda en l'Estat Espanyol (III) / J. Masia

9/3/2025

Passar de l'informació a la desinformació implica un **conflicte d'interessos** que oculten, una altra de les estratègies de la mentida, ho escric perquè hi ha alguns presentadors que tenen negocis immobiliaris com Ana Rosa Quintana. Així es pot entendre la seua vehemència, no es juguen l'ideologia sinó també la *dolce vita* que es construeix sobre la precarització d'uns altres.

Quan un problema infim ocupa un 20, 40 o 60 % del temps o espai en un programa o diari hi ha un trenc que crida l'atenció fins a un còdol.

Yo crec que la política està per a fer la vida dels compatriotes millor. I si, crec que **l'ocupació és un tema a resoldre**. És immoral que el govern minimitzi el problema, es desentengui i traslladi al propietari el cost de la seua negligència, i és il·legal perquè este **no té el deure jurídic de suportar la falta de vivenda pública**.

Esta evidencia li ha costat mes d'entendre a l'esquerra que a la dreta, encara que a efectes practics ni uns ni els altres feren res per canviar la llei, per a agilitzar el procediment de desnonament o la creacio de vivenda publica.

En novembre de 2024, el PNV propingue una reforma de la llei d'enjuiciament criminal per a fer un procediment abreuiat d'expulsió que contà en el "apoyo del PP, Junts, UPN, Coalición Canaria, Bildu y ERC, estos dos últimos por un "error injustificable". Por su parte, la oposición vino de PSOE, Sumar, Podemos y BNG. Vox se abstuvo en la votación" (La Razón, 19-11-2025).

Solucions

Pareix que els partits o sindicats califiquen d'emergencia nacional l'assunt, convindrem que es un problema a resoldre, per a una vegada que tots es posen d'acort... exceptuant a l'ultradreta que sempre pert l'oremus. Quan el govern de l'Estat Espanyol fa deixadea de funcions obri les portes als extremistes destarifats de Desokupa que oferixen solucions rapides. Si no dones solució a un problema, un altre ocuparà el teu lloc i ho farà contra tu.

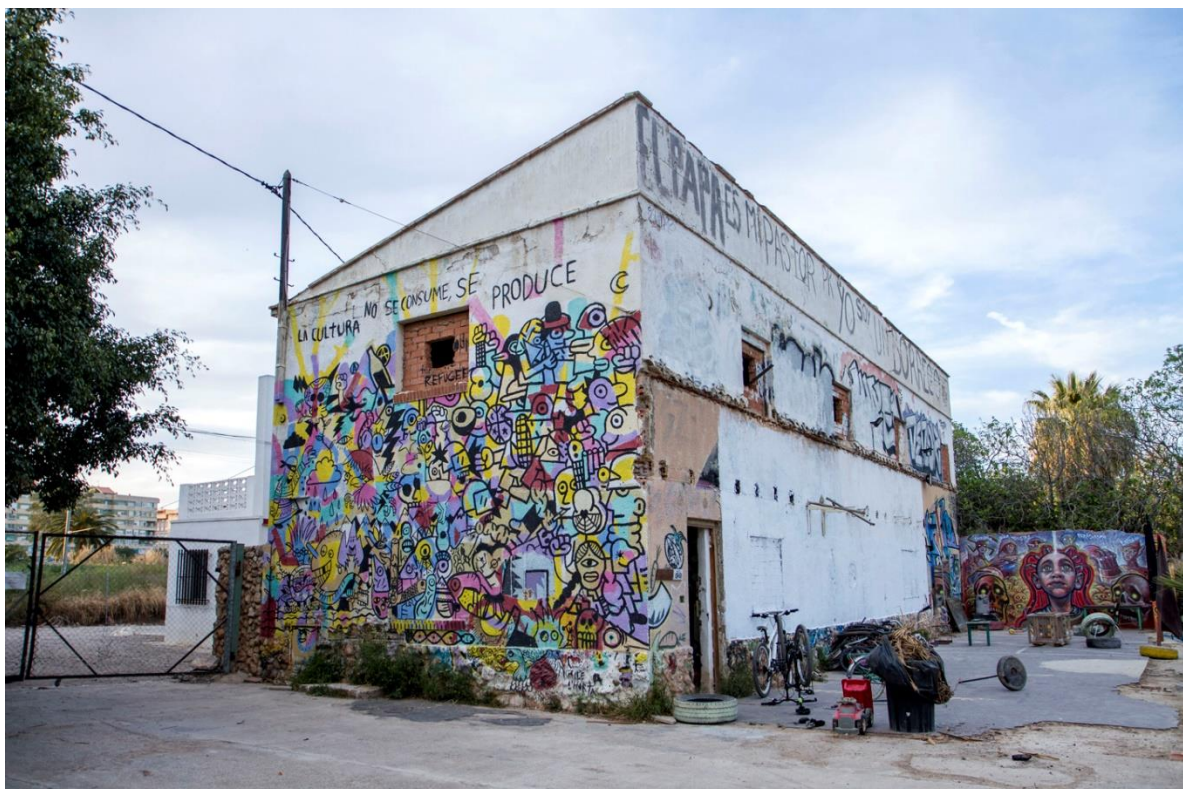
La reforma citada entra en contradiccions i interferencies en la llei de vivenda (2023), més proteccionista, pose per cas, el reconeiximent de la condició de vulnerabilitat, que servix per a continuar ocupant un pis sense pagar-lo i evitar el llançament. Però es una falacia argumentativa, una apelació emotiva per a trencar les condicions ilegals d'un contracte. Si no pots pagar, te'n vas al carrer o te plantes en la porta de l'ajuntament i els demanes la famosa alternativa habitacional, però lo que em pareix injustificable es que vixques a gasts pagats pel propietari fins que la justícia vullga.

I el dret a la vivenda no pot atentar contra la legalitat ni la lògica, establir-ho en termes de contradicció, com una antinomia, és un gravíssim error perquè la solució no flueix, s'estanca.

Si hi ha una emergència nacional per l'incompetència en la construcció de vivenda pública per part del PP i del PSOE hauran de demanar l'ajuda privada dels propietaris. Les disputes comunes entre les dos parts, els casers i els llogaters, han tingut solució jurídica, però unificar doctrina seria interessant, per a saber quí i partir de quina quantitat es fa càrrec de les reparacions.

Imagens: madeheart.com, desokupademolition.com.

La vivenda en l'Estat Espanyol (i IV) / J. Masia

11/3/2025

Les condicions que plantege per a resoldre el problema de la vivenda serien estes:

1. Garantisar per les administracions el cobrament a l'arrendador de la mensualitat, els gastos i els desperfectes. Es posarien en circulacio mes vivendes que abans es dirigien només que a les temporals, en mes garanties per als amos. Els sindicats d'inquilins han de buscar un equilibri, han d'entendre que no es pot obligar a posar una vivenda en el mercat. **Si no es crea confiança en els propietaris no hi ha res a fer** i el problema es cronificarà en augment del cost. Ha de quedar molt clar que el propietari posseeix una segona vivenda perquè ha fet un esforç economic per a poder gojar d'un complement extra al seu sou o jubilacio. Els altres o no han volgut o no han pogut per uns sous baixos.
2. Si llimites preus en un mercat lliure, les conegudes com a zones tensionades, per la poderosa raa de l'emergencia nacional, hauras de compensar a l'arrendador i no a l'arrendatari. Crec que s'ha d'invertir la solucio intentada per ser un fracàs –com digue Paul Watzlawick: mes de lo mateix es el problema, no la solucio– i s'ha de **subvencionar l'oferta i no la demanda**.

3. Si yo vullc 1.000 € per llogar ma casa i l'estat me dona 400 €, l'inquilí pagarà 600 €. Pero, si yo en principi vullc 1.000 € i es subvenciona a l'inquilí en 400 €, podria estar tentat a pujar el preu perque conec que este conta en + 400 €, en conte de 1.000 € inicials, ara vullc 1.400 €. Evitem als guilopos.

Al remat, negociar un tope raonable entre el govern i els inquilins a on tots guanyen, un joc *win-win*.

4. Igualar les condicions llegalis de la vivenda principal i l'ocasional, l'apartament o el chalet. El desnonaments per a ser rapits han de fer-se exclusivament en intervencio policial perque el juí no es tan *express* (segons el portal *Idealista*, que cita fonts del CGPJ, el llançament es produix als 2 anys en el cas de l'ocupacio i entre 6 mesos i 1 any per a l'inquilí moros, ya vorem quan tarden ara). Es l'única manera d'evitar inconvenients i problemes a l'arrendador per l'incompliment contractual d'una part, que no oblidem es la que està **incomplint la llei, pel motiu que siga**. L'única excepcio que considere raonable es la vulnerabilitat a la que haura de fer front les administracions publiques, en una **cobertura total** de gasts derivats que generen els vulnerables al propietari. No hi ha un altre cami si es vol la colaboracio privada per a arreglar l'historic problema de la nefasta gestio publica. No entenc el motiu pel qual la llei de vivenda amplia el temps de vigencia de la proteccio, pero de forma insuficient. En general la VPO passarà a ser vivenda lliure en 30 anys, pero hi casos especifics, com si la construccio es publica o privada, que la poden reduir a 5 o 10 anys. Per si faltava algu en la festa, apareix el Tribunal Constitucional que sentencià que la llimitacio de 30 anys es inconstitucional i deixa en mans de les comunitats autonomes establir el marge.

5. ¿Endevinen quínes aus carronyeres apareixen per la porta?, la gavina-presidenta de Madrit que la rebaixa a 10 anys, i una atre popular en Andalusia que encara la minimisa mes, la vol a 8 anys (ElPeriodico, 16-11-24). **iAço es de ser uns pocavergonya!**, la faena del matalafer: fer i desfer. Aço no es fer-se trampes en el solitari, aço es un metodo per a **favorir l'es-pe-cu-la-cio**.
6. El lliure mercat proposat pels neolliberals o llei de la selva genera molts problemes com es el capitalisme salvatge o d'amics que acaba en la concentracio de riquesa en poques mans i la consegüent desigualtat. S'han de limitar o reduir els **pisos turistics** i la compra d'edificis per gran fondos voltors, asseguradores o inversors que els utilisen per a especular, una solucio es limitar la pujada al IPC o fer **creixer els impostos a la multipropietat i s'acaba el negoci**. Al remat, guanyen diners aprofitant-se de la gent, perque desapareixen el preu del lloguer en la zona i provoquen la gentrificacio, es a dir, la rehabilitacio o la reconstruccio que expulsa a les persones del barris.
7. Realisar un **pacte d'estat** per a garantir una inversio a llarg termini per a construir vivenda publica, en regim de lloguer i compra. No requereix inventiva o inteligencia sino saber copiar, hi ha models europeus de referencia que passen tambe per l'obligacio al construir de reservar en cada edifici vivendes publiques assequibles.

Pot ser que el problema siga reduir els beneficis empresarials, de constructores i bancs, els que despuix subvencionen a partits que fan campanyes electorals dopats. Pero als politics els voten persones, no empreses i aço ho obliden els partits i els panolis que els voten, ya poden imaginar lo que votà la dreta i quíns pagaran el forat.

El burro valent porta carrega i no la sent.

Imagens: efe.com, noticiasobreras.es.

L'enquesta escolar sobre la llengua (I) / J. Masia

15/3/2025

Tenim una gran enquesta a on 340.000 famílies (un 58,61% del cens) han triat la llengua vehicular en l'escola, el determini de la votació fon del 25 de febrer fins al 4 de març de 2025.

L'enquesta superà quantitativament qualsevol altra que s'haja fet abans i per tant es interessant, més que per la manosejada llibertat popularista, per a conèixer la vitalitat del valencià. El resultat fon favorable a la nostra llengua pròpia (50,53%) front al castellà (49,47%). En una diferència significativa entre les tres províncies valencianes: "El 70,5% de las familias lo escoge en Castellón, el 57,8% en Valencia y el 34,1% en Alicante, provincia en la que el castellano obtiene el 65,9% de los votos".

Si desglosem per capitals, "En la ciudad de Valencia, el 63,8% ha elegido el castellano, y el 36,1% el valenciano. En Alicante, el 83% ha votado por el castellano, y el 17% por el valenciano. Y en Castellón, el 61,9% ha elegido el valenciano, y el 38,1% el castellano." (ElPaís, 6-3-2025). Crida l'atenció que el cap i casal s'haja convertit en la província d'Alacant. El popular Federico Trillo ho resumiria així: "¡Manda huevos!". Poden consultar les xifres en detall, inclús per centre: <https://portal.edu.gva.es/consulta/es/resultados/>

Aci em referire a qüestions sociolingüístiques com el repte de garantir el "dominio pleno" que estableix la llei orgànica d'Educació, en autonomies en llengües cooficials, i les autonòmiques que apunten en la mateixa direcció. El mandat legal es obvia i per tant el coneixement ple és impossible en l'estat actual del valencià (com aixina arpleguen totes les enquestes fins a la data). Mes alla quedaran les dificultats organitzatives dels centres en l'aplicació d'estos resultats i que també generaren controvèrsia.

Eixa gran llibertat venuda és tan sols parcial perquè en cap moment es preguntà res més: si volen classes de religió troncal o mairies, d'unes altres religions, variar el pes de cada assignatura o afegir-ne una nova al currículum com l'intel·ligència emocional i la resolució de conflictes, etc. La pota d'un orso, no és l'orso. És la falàcia de composició: agarrar la part pel tot.

Al voltant d'esta enquesta hi ha variis problemes irresoluts o la falàcia coneguda com la petició de principi: sabem que el 'valencià' no és valencià sinó l'hibrit catalanisant. El PP plantejà un fals dilema.

Les actituds lingüístiques

Hi ha un concepte central en psicologia a on convergixen uns altres per a materialitzar un constructe més que útil en totes les relacions humanes. L'actitud és la tendència persistent o disposició davant d'un fet, fenomen o idea.

Les actituds tenen tres components: cognitius, emocionals i conductuals. Un racista està convençut de la superioritat de la seua raça (cognitiu), per això li molestarà tindre a negres prop (emocional) i

practicarà comportaments despectius cap als col·lectius menyspreats, evitarà el contacte, el tolerarà quan no tinga més remei o es llançarà a la caça (conductual).

Un castellanofil o espanyolista creu que el castellà caiguerà del cel, els convenceran de que és un fet sobrevingut o metafísic. Els valencians obriren la boca i acceptaren gustosament el manà, el seu predomini, no se si com a ona o com a corpuscul, i al mateix temps desplaçaven el valencià dels usos més habituals: per vergonya, per no pareixer de poble, per imitar a la classe dominant, per autoodi, per no ensenyar-lo o prohibir-lo en l'escola, etc.

Imatges: wearetesters.com, G.A.V.

L'enquesta escolar sobre la llengua (II) / J. Masia

18/3/2025

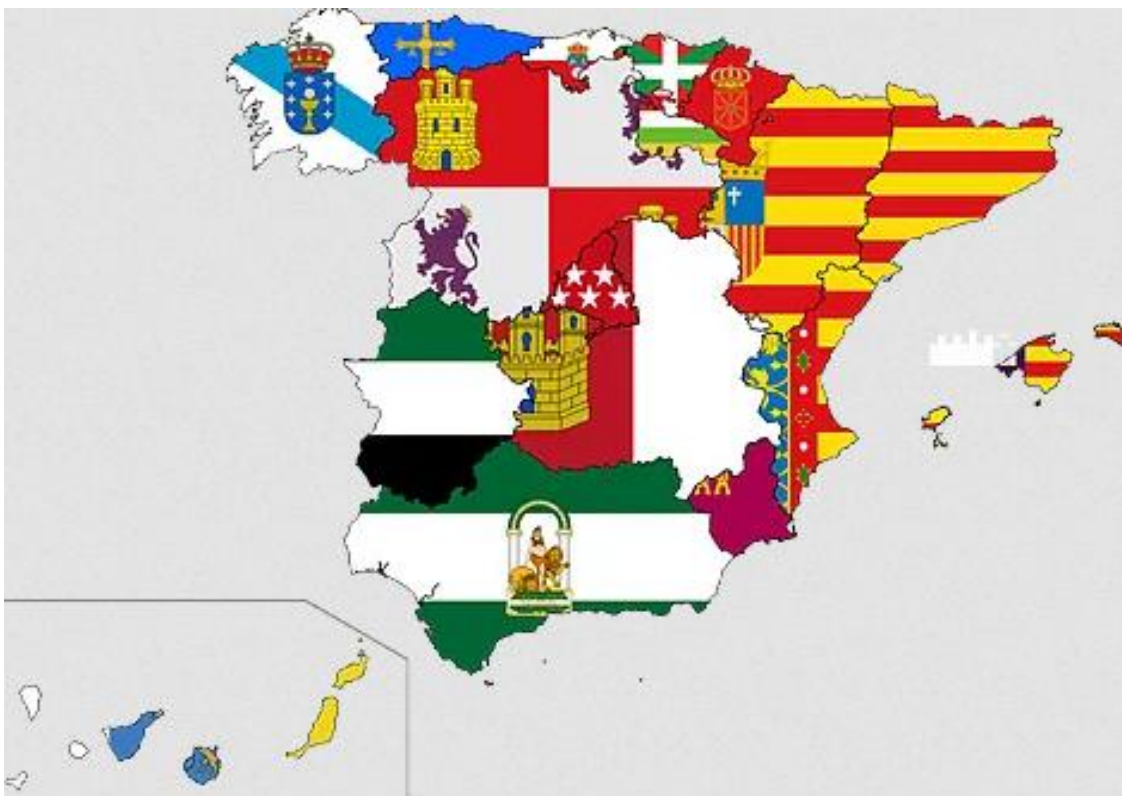
Hi ha una absurda referencia a l'obligació del valencià, i algú m'ha preguntat a mi si volia ser escolaritzat en castellà?! No, ¿fon una obligació? Evidentment. **El castellà és un idioma imposat i obligat a dependre i açò és una realitat indiscutible de primer ordre.** Com és una creença assumida es naturalitza, com el nacionalisme banal espanyol, com si fora un fenomen no agentiu, que ocorre perquè sí, sense intervenció humana. Però esta creença és més falsa que un bitllet de 1.000 € i per açò no es sosté més que en falacies.

Estos nacionalistes i imperialistes castellans que projecten en uns altres nacionalismes, coneguts com a perifèrics, la seua imatge impudorosa, tenen la mirada bruta i selectiva perquè observen nitidament la palla nacionalista en l'ull de l'atre, però no la biga ultra en els seus ulls.

La doble cara de la mateixa moneda és l'actitud positiva a favor del castellà i la negativa cap al valencià, creen una disputa destarificada, artificial i permanent entre llengües, que en el fons és **identitària**. Qüestió que pocs reconeixen per incapacitat intel·lectual o interès espuri.

El **punt cego** de l'espanyolisme, de marcada tendència confirmatoria, acusa, sense cap vergonya, als valencianistes d'impondre la seua llengua, pero fer com fan, no es pecat, ¿o si?

Està clar que hi ha gent que goja mes de la seua condicio d'esclau si li ho expliquen d'una atra manera, per eixemple: la seua contribucio a la societat passa per ser un element funcional que replique tot l'ideari conservador, per ad aço no s'ensenya la capacitat critica i es estimulat a base d'atiar les seues emocions. Fomenten un pensament rapit, de poca profunditat, minso front a la sobreestimulacio emotiva que es concreta en l'odi i la repulsió de l'alteritat. El futur està escrit perque l'ideologia de la desigualtat acaba en l'exclusio: "España una, y no cincuenta y una". Els hem de contestar: Espanya es cinquantauna, i no una.

Qüestions sociolingüístiques

¿Per qué les valencianes i els valencians s'han de examinar de la seua llengua per a obtenir el C2, es complica l'assunt, mentres que en castella no es demana este requisit i per tant es facilita? Es una discriminacio llingüística institucionalisada. ¿No observa ningú l'incogruencia?, ¿per ser quotidiana es normal?

¿Per qué el PP i VOX impediten la llibertat dels valencians en el nom de la llibertat? No nos deixen la llibertat de decidir si volem les normes catalanes de l'Institut d'Estudis Catalans, les que ensenyen ells, o les valencianes de les normes d'El Puig. ¿Per qué el catalanisme i el pancatalanisme son mes que fervorosos defensors del dret a decidir pero este només s'aplica ad ells? ¿Per qué no prediquen en l'exemple 'els democrates de tota la vida?', ¿drets exclusius que s'arroguen només per ad ells mentres que els deneguen als altres? ¡Curiosa forma d'entendre els valors democratics! Si no tens llibertat estas condemnat i qui la limita es un censor. ¡I quina casualitat!, tots a una tenim al PP i VOX de la maneta del pancatalanisme ocultant el debat, censurant i ensenyant catala. ¿No s'ha donat conte ningú de la convergencia d'interessos del pancatalanisme i l'espanyolisme?

Si aci no es parla angles, ¿per qué no som territori exent? ¡Ah!, clar perque l'angles es un idioma de futur, es bo coneixer unes altres llengües perque que amplien la ment, les possibilitats laborals i no se quantes coses mes. Perdo, pero, ¿si som un territori a on es parla valencià per qué ha d'haver zones d'exencio, reconegudes incomprensiblement per a mi, en la mateixa llei d'ús? L'angles que no es parla no l'excloem, pero l'idioma nostre, que si es parla, l'excloem. Política llingüística molt lògica: l'autoodi. ¿El manteniment de la nostra cultura, l'idiosincrasia, la riquesa llingüística no son bens o instruments comuns a protegir? ¿Un si i uns altres no? ¿En virtut de quin gran principi o valor, que se m'escapa, s'aplica la distincio o preferencia i es justifica la desinformacio?

Imagens: ACNV, elmundo.es.

L'enquesta escolar sobre la llengua (i III) / J. Masia

21/3/2025

¿Per qué no es defen el valencià com l'angles? L'acceptacio incondicional de l'angles i la negativa actitud cap al valencia provenen directament d'un **prejuï llingüístic de valoracio i menyspreu** que practiquen els castellanofils que obviament son nacionalistes imperialistes, pels seus fets els coneixereu. No hi ha en la ciencia llengües superiors i unes atres inferiors, nomes existixen en el mon disfuncional de la patologia narcisista. De l'egocentrisme al nacionalisme excoent nomes hi ha un pas i es necessita un eixercit i/o un gran entramat de mijos de comunicacio per a fer patir al veï.

Glotofobia i glotofagia del castella

La glotofagia es un llingüidici que acaba, a la llarga, per consolidar un etnocidi, per desplaçament com fa el castella o be per glotofobia (es una atac contra l'accent com ocorre en l'andalus), per substitucio com fa el catala. El valencià es un idioma amenaçat per dos ideologies: el pancatalanisme i l'espanyolisme.

Si ad algu li pareix be el següent fet es que un fartonet glotofobic, com Sangonera, que te autoodi de la llengua singular del nostre poble: "En las áreas de la Comunidad Valenciana clasificadas como de predominio lingüístico castellano (según un mapa lingüístico elaborado en los años ochenta), el mínimo de horas que deberán tener los alumnos en valenciano será del 10% y el máximo en castellano, de un 75%. En la zona valencianohablante, en cambio, el máximo que podrá estudiarse en cualquiera de ambas lenguas será del 52,7% durante casi toda la educación obligatoria (entre tercero de primaria y cuarto de la ESO), y el mínimo, un 27,5%." (ElPaís, 6-3-2025).

¿Per qué i **per a qué** en castella un 75% i en valencià només un 52,7%? Un apunt epistemic: 'per qué' requirix una explicacio i 'per a qué' una finalitat, i en moltes ocasions es mes important la segona qüestio perquè desvela les intencions ocultes.

Un cas ben significatiu es la glotofobia pancatalanista visible, per amplament practicada, sobre el lexic que proscriuen, les formes verbals, morfològiques, sintàctiques diferencials i minimisades o l'exemple de la marginacio de l'apíchat, entre uns altres elements identitaris, perquè la discriminacio llingüística mai ve a soles, transcendeix lo llingüístic fins alterar tots els ordens de la vida. El reduccionisme exclou del camp de visio perspectives que expliquen lo que nos ocorre. El conflicte llingüístic valencià no existix, el pocavergonya o incult que ho afirme comet la falacia de desviament de l'atencio, **el conflicte es identitari**.

He de contar als que acaben d'arribar d'una atra galaxia que hi ha tres **ideologies en colisio: valencianisme, espanyolisme i catalanisme**. Encara que hi haja convergencies, creuaments, una en pesa sempre mes que les altres. El quintacolumniste regionalisme valencià es un fenomen de baixa intensitat, pero sorollos (¡Yo soc blaver o yo soy blaver!) i supedita tot a l'espanyolisme, mentres que el pancaespanyolisme es rastrejable en el dictador Francisco Franco, inclus abans, en Teodoro Llorente i en alguns ratpenatistes de l'epoca, i continuat, a hores d'ara, per PP i VOX, els que porten en una monyica la bandereta d'Espanya i en l'atra impartixen el catala. A pel.

Les necessaries accions positives a favor del valencià

A qualsevol persona en una miqueta de trellat o coneiximents de sociolingüística no cal recordar-li que per a reequilibrar la situacio d'una llengua minoritaria i minorisada es necessari reconeixer que n'hi ha una d'alt prestigi i una atra de baix prestigi. **¿Si el PP es el gran defensor de la llibertat mundial per qué no pregunta a les valencianes i als valencians si volen catala o valencià?**, ¿no seria honest deixar d'enganyar-los?, ¿per qué la gent viu tan be en la seua ignorancia?, ¿per qué renuncia al saber?, ¿per qué PP i VOX li fan el joc al pancatalanisme? La llibertat per al PP es beure cerveses en un bar.

Si es vol mantindre el nostre idioma han de potenciar el minorisat sobre el dominant, es a dir, s'ha de desequilibrar la situacio actual per a equilibrar-la en un futur.

A vore si en una metafora... si un coixo vol guanyar a Carl Lewis en els 100 metros es imprescindible que ixca en una ventaja substancial o partir del metro 80, tot lo demes son bufes de pato. Lo que es impossible es impossible i ademes no pot ser.

El cas citat anteriorment sobre el pes idiomàtic es un bon eixercici, peguem-li la volta: el 75 % per al valencià i el 52,7% per al castellà. En una societat predominantment castellana a tots els nivells (escolarisació, mitjans de comunicació, oci...), en una cultura local pròpia escarransida i ancorada només que en l'ínofensiu folclor i tradicions (felibrisme), a on l'aspecte polític s'ignora a consciència o en mala consciència, no hi ha documentat en l'història de l'humanitat un atre camí que la discriminació positiva per a salvar al valencià.

El silenci o l'abandó sobre l'implementació de les accions positives és l'èxit de l'autoodi.

Qualsevol pseudoargument contra l'acció positiva conté la discriminació conservadora i es mostra inequívoca d'una actitud glotofòbica o glotofàgica que no aporta raons sòlides sinó emocions incendiàries que es consoliden en prejudicis lingüístics que es materialitzen en l'exclusió.

El resultat de l'enquesta és sorprenent, ¿quí es jugà un dit afirmant que el valencià seria l'opció majoritària? Ningú. L'economista John M. Keynes afirmava que quan va a succeir lo inevitable, apareix lo imprevisible.

Al cesar lo que és del cesar, enhorabona als valencians que mantenen en peu la llengua, gràcies a totes i a tots. I als demes, dir-los que 'pensar' no és el nou model de Tesla.

Imagens: google.com

¡Bou! / Toni Fontelles

25/3/2025

Ya sabiem que en el govern central manava Carles Puigdemont teledirigint als seus set 'junters' en la permanent extorsio. Uns junters als quals el diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya Gabriel Rufián els recriminà amagar la bandera espanyola en les rodes de premsa del Congrés, pero no tindre escrúpols en cobrar d'empreses espanyoles, en carrecs en consells d'administració com Renfe (*esdiario* 19-3-2025, edició electrónica), i al mateix temps criticar el 'infern' de les rodalies de Catalunya. ¡Es bo tindre diverses vares de medir segons com(n)vinga!

Les 'cessions' com el 'control de fronteres' (en tuf xenofop) si son complexes d'explicar a la gent son municio per a l'adversari politic, siga del color que siga. Aci es igual en el pacte presupostari Partit Popular-Vox.

L'experiencia mos diu que algunes voltes 'el rei reina, pero no governa'. Li passa al president Pedro Sánchez (tingue un parell d'oportunitats de salvar els mobles del partit, pero hui es un zombi, com Mazón i com uns altres presidents autonòmics del PP). Es va vore en l'actualisació de les pensions a principis de 2025, li la tombaren en la primera votació PP i Vox (els partits 'decents') al costat de Junts (els 'dimonis separatistes'), i una casualitat! Es lo que li ha ocorregut en la nonata Agencia Estatal de Salut Pública rebujada per PP, Vox i Junts (*El País* 20-3-2025, edició electrónica), i una coincidència!; o en l'autorizació a caçar llops al nord del Duero i la possible extensió al restant d'Espanya, aprovada per PP, Vox, Junts i PNV (*esdiario* 20-3-2025, edició electrónica), i una altra coincidència! I les que vindran, com els presuposts de 2025 que l'eixecutiu prorrogarà, porque no te garantizada la majoria...

Aplicar tot aço al cas valencià es molt senzill, l'eixemple l'hem vist quan el PP local agonic (com el PSOE en el govern central) no ha tengut mes remei que pactar en Vox els denominats presuposts de la recuperacio, els de 2025.

L'escena de la presentacio de l'acort fon molt significativa, el president Carlos Mazón estava flanquejat per la vicepresidenta Susana Camarero, la consellera de Facenda Ruth Merino i el sindic popular Juanfran Pérez Llorca (*EFE* 17-3-2025).

¿Quí faltava en la foto dels contes de la reconstruccio? Si, precisament, el vicepresident segon i conseller per a la Recuperacio Economica i Social Francisco Gan.

El seu departament te assignats 14 millons d'euros i en 'coordinarà' uns atres 600 en l'intervencio de Vox, que s'ha assegurat 'vigilar' la distribucio 'ideologica' dels diners.

A banda d'esta menudencia, diga lo que diga Mazón i els dirigents estatals, el PP valencià ha 'assimilat' son projecte i ideari als plantejaments racistes, xenofops i negacionistes climatics de Vox (els que en el Congres dels Diputats votaren en contra d'ajudar als damnificats per la dana ii!!).

El repartiment sectari de diners (com feya el catalanisme) mereix un articul apart.

El president ya s'ha assegurat un subsidi de dos anys en el jornal actual. I si aguanta la legislatura, els 75.000 euros anuals d'ara durant 15 anys i les atres 'mamandurries' annexes al carrec (iEls que reneguen de les paradetes... dels atres).

En l'àmbit estatal, en el moment que Junts vullga caura el govern (quan les 'coincidencies' en les votades siguen mes que anecdotas), i en l'àmbit autonomic, quan Vox vullga deixarà caure a Mazón (sera quan segons les enquestes, l'assistencia 'medica' al pacient ya no li done redit electoral, porque no mos equivoquem, el mantenen porque els aporta cabaçades de paperetes diariament).

Es bo recordar, per als dos casos, el refra valencià 'quan diuen ibou!, vaca segura' (equivalent al castella, 'cuando el río suena, agua lleva'). I tambe, com he dit al principi, que hi ha reis que reinen pero no governen.

Imagens: denia.com, infocatolica.com, abc.es.

La fervorosa militarisacio europea: ¡Tots a la guerra! (I) / J. Masia

28/3/2025

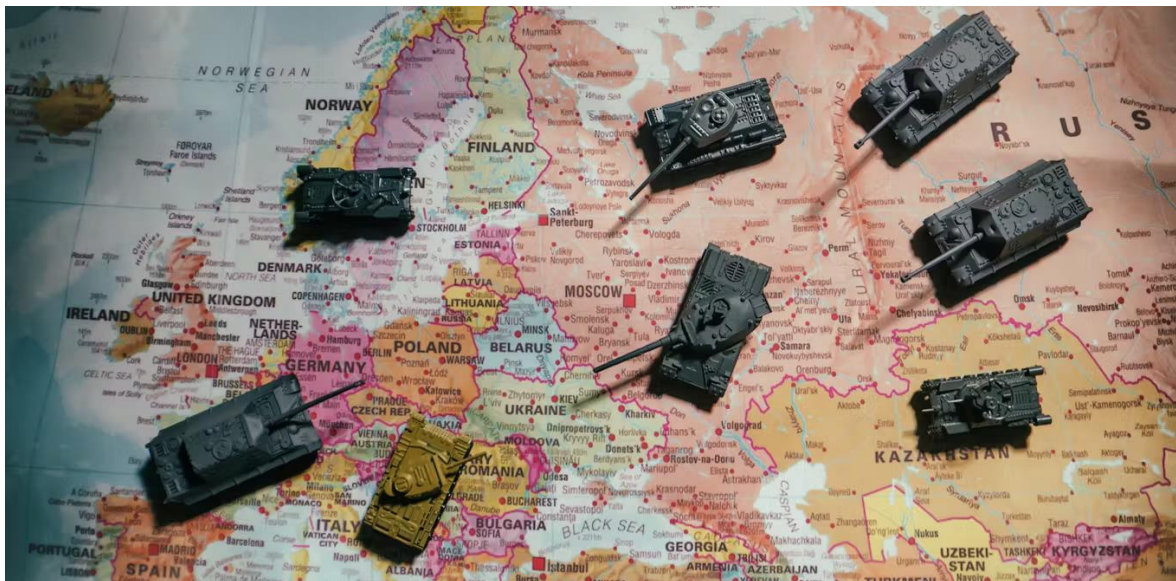

No cal fer un ample repas per a concloure que la majoria dels europeus no creuen en el rearmament ni aposten per augmentar el gast en defensa. No veig a la jovenalla deixant-se una partida a miges del Fortnite, agarrar l'ametralladora i anar-se'n a la guerra en un orgull i unes ganes incommensurables, per molt que la familia vote a la dreta extrema, l'ultradreta o els socioliberalis espanyols. La realitat acaba per imperar davant de les disonancies cognitives. Ademes, les emocions, al marge de la rao, no son bones conselleres i atiar-les es la pijor idea.

Es provable que la percepcio antibelica siga reconduida porque duem anys en la cançoneta d'aumentar l'aportacio a l'OTAN, al costat l'organisacio te als mijos de comunicacio que els fan el treball, amplifiquen la por i plantegen la proposta com a irrenunciable. Es el famos TINA de Margaret Ttacher: '*there is no alternative*' (no hi ha alternativa). ¿A ón queda la soberania popular? ¿Hi ha alguna cosa mes saludable que fer un referendum?, ¿a qué esperen?, iah!, no toca. Tanta democracia els embafa.

Lo inevitable em resulta provocador porque sempre hi ha alternativa. Hem d'acostumar-nos als debats, clausurar-los o deixar-los nonats es censura. La provabilitat de que Rusia ataque Espanya es tan baixa que l'aument de gast per a cobrir esta eventualitat està objectivament desequilibrat: provabilitat reduida versus altissima inversio i cost d'oportunitat.

Tambe es poc provable que Rusia continue l'expansio a uns atres països de l'antic Pacte de Varsovia, per molt que vullga, mes que res, per que ara son de l'OTAN i tot lo mon sap lo que implica. No es impossible, pero si improvable. Gestionar improabilitats griparia el cervell huma en decimes de segon porque lo improvable es infinit i la nostra capacitat de processament finita.

Tots els sermonejadors i analistes militars, i dic tots, no pensaren que la guerra entre Rússia i Ucraïna encara durara i les raons militars i geopolítiques per allargar-la encara son un enigma, però mentres que les opinions siguen gratuïtes... no encertar-ne ni una te merit.

Continuar traent pit no es a soles una temeritat sino també una mostra narcisista d'infalibilitat, però els fets conclouen que viuen per damunt de les seues possibilitats.

Si comparem el poder militar d'uns i d'uns altres el resultat està clar, però la falàcia petició de principi es donar com a racional lo que es irracional; la guerra es un fet irracional que segueix un camí, a voltes, inescrutable.

En dos articles: 'Susana Griso (A3) ha perdut la chaveta' (2017) i 'La guerra d'Ucraïna' (2022), remarcava, entre molts altres, dos fets: per una banda, a la periodista Susana Griso cridar a la III guerra mundial quan no la veig de Juana de Arco i per l'altra, publicui un document desclassificat de l'Agència de Seguretat Nacional (EEUU), un memorandum que pactava unes condicions com la no ampliació de l'OTAN als antics països satèl·lits de l'URSS i que EEUU violà de forma flagrant lo que donà arguments a Rússia per a justificar l'agressió.

D'aquella pols estos flocs. En esta pel·lícula no hi ha bons, bons ni roïns, roïns, depen de la perspectiva i lo que es inadmissible es biaixar-la, reduir-la, parlar-se en un fotograma sense context o concentrar-se només en lo confirmatori.

Les llums i ombres sempre per davant i damunt la taula perquè tot lo demés son manipulacions.

Imatges: X, theconversation.com.

La fervorosa militarisacio europea: ¡Tots a la guerra! (i II) / J. Masia

31/3/2025

L'aposta incondicional per Ucraïna no tenia massa rao de ser perque ni pertanyia a l'UE ni a l'OTAN. Els recorde nomes un cas sacnant: Bosnia Hercegovina. Esta variacio d'actuacio, criteris o principis (Groucho Marx afirmava que si no els agradava els que tenia, en tenia uns altres), mostra una escasa consistencia en els principis democratics europeus. Si, Europa es un estat fallit, Benjamin Netanyahu o els immigrants son bons exemples d'inaccio o de negligencia.

La politica convertix lo impossible en possible. Molts pensaran en el gran pragmatic Pedro Sánchez (al que no li agrada 'rearmament' sino 'defensa' i 'seguritat' per a emmarcar a on vol el seu argumentari). Al mateix temps, molts altres oblidaran a u del seus fills de..., a José M. Aznar, ¿els recorde com es reunia en els terroristes que volien afonar a Espanya?, ¿els recorde la venda de la llengua valenciana per part d'Aznar a Jordi Pujol, l'acostament de presos terroristes d'ETA (als que els nomenà en neollengua com el 'Moviment vasc d'alliberament') o quan confessà parlar catala en l'intimitat?, ¿es pot ser mes patetic? Si, perque ha segut patetic abans i ara. **Donar lliçons es de ser un pocavergonya.**

Si, Donald Trump, l'intimíssim aliat del PP i VOX, ha trastocat l'orde mundial, la resposta d'Europa ha de ser en **trellat**, en mesura: crear un eixercit propi, comprant a empreses europees les armes (en tot lo que aço implica d'autosuficiencia, inversio i venda d'armament per a matar civils), perque si damunt li les

comprem a EEUU... tanquem la paradeta.

No urgix perque es altament improvable que Rusia s'anexione la Marbella de la mafia rusa a curt determini. Llegiran que els alemans reformaran la seua constitucio per a incomplir les autollimitacions (deute, inflacio i gast), en consonancia tots els països estaran exonerats de les condicions originals d'entrada en l'UE, com de facto ya les contravenien. Tot facilitats per als incomplidors de l'austeritat fiscal. Curios.

¡Vaja!, ya no n'hi ha PIGS (l'acronim en el que els països del nord, d'Europa batejaren als pobres del sur). Paren atencio, ¿d'a ón eixirà la gran fotracada de diners?, i quan els diguen que no n'hi ha per a servicis socials i publics ya saben a on han d'enviar als neolliberals belicosos: ¡a pastar fanc!

Imagens: grupotortuga.com, hyenukchu.com.

